

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Up 602/08
14.05.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragana Skoka, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Željka Škorića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu branioca kažnjenog AA, advokata AB, za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja o prekršaju Ministarstva finansija Republike Srbije, Veća za drugostepeni prekršajni postupak PŽC. br. 632/2008 od 27.08.2008. godine, u predmetu carinskog prekršaja iz člana 333. Carinskog zakona, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 14.05.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba kažnjenog Krstić Saše iz Niša i potvrđeno rešenje Komisije za carinske prekršaje, Carinarnice Šabac P. br. 728/06 od 05.02.2008. godine, kojim je kažnjeni oglašen odgovornim zbog prekršaja iz člana 333. Carinskog zakona, izvršenog na način i u vreme kako je to navedeno u izreci tog rešenja, pa mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 3.000.000,00 dinara, kao i zaštitna mera oduzimanje robe koja je predmet prekršaja, a shodno članu 385. stav 1. Carinskog zakona, kao i vozila koje je kao prevozno sredstvo poslužilo za skrivanje robe, a na osnovu člana 385. stav 2. Carinskog zakona, uz obavezu plaćanja troškova prekršajnog postupka na ime veštačenja u iznosu od 68.400,00 dinara.

U podnetom zahtevu za vanredno preispitivanje pobijanog rešenja o prekršaju podnosilac zahteva osporava navedeno rešenje Ministarstva finansija - Veća za drugostepeni prekršajni postupak iz svih zakonskih razloga. Smatra da je okrivljenom povređeno pravo na odbranu, jer prekršajni organi nisu proverili odbranu kažnjenog na čijoj izjavi baziraju pobijane odluke, niti su izveli dokaze na koje se on poziva, ni saslušali službena lica čiji potpisi stoje na zahtevu za pokretanje prekršajnog postupka. Nadalje, smatra da kažnjeni nije upozoren na prava prilikom uzimanja izjave od strane carinika, te da nisu cenjeni navodi odbrane da se sam obratio policajcu kada je došao do graničnog prelaza i rekao da u kolima ima zlatni nakit, ali da nema nameru da prelazi granicu. Smatra da je u prekršajnom postupku potpuno ignorisan dokaz na koji se kažnjeni poziva, a to je izjava BB o tome da je nakit podignut od njega jer je bio na doradi kao i otpremnica iz IHIS materijala da je tri kilograma materijala za obradu podignuto sa prečišćavanja. Ukoliko podnosilac prijave tvrdi da je kažnjeni izvršio prekršaj na način kako se navodi u zahtevu postavlja se pitanje zbog čega nije fotografisana roba koja je navodno bila sakrivena, ako su je sami pronašli. Iz iznetog smatra da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, jer nema pouzdanih dokaza da je kažnjeni pokušao da pređe granični prelaz i prenese zlatni nakit koji je navodno bio sakriven, a što je dovelo do povrede materijalnog propisa jer nije utvrđeno da se u radnjama kažnjenog stiču obeležja prekršaja za koja je oglašen odgovornim. Pored navedenog obrazloženje rešenja ne sadrži ocenu okolnosti koje utiču na odmeravanje kazne u konkretnom slučaju, što, takođe, predstavlja bitnu povredu pravila prekršajnog postupka. Predlaže da sud uvaži podneti zahtev i poništi pobijano rešenje.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 276. Zakona o prekršajima („Službeni glasnik SRS“, broj 44/89 i „Službeni glasnik RS“, broj 21/90...55/04), Vrhovni sud Srbije je našao da zahtev nije osnovan.

U pravnosnažno okončanom carinsko-prekršajnom postupku, carinski organi su utvrdili da je kažnjeni dana 21.07.2006. godine pokušao da preko graničnog prelaza CI Sremska Rača na izlasku iz zemlje prenese nakit od zlata, taksativno pobrojan u izreci prvostepenog rešenja u ukupnoj vrednosti od 9.032.957 RSD, a koji se nalazio sakriven ispod sedišta i u prtljažniku iza maske sa leve strane putničkog motornog vozila marke "aa" registarskih oznaka bb, čime je izvršio prekršaj iz člana 333. stav 1. Carinskog zakona Republike Srbije. Kod ovakvog stanja stvari, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, pravilno su postupili prekršajni organi kada su utvrdili prekršajnu odgovornost kažnjenog, nalazeći da se u radnjama kažnjenog stiču sva obeležja prekršaja iz člana 333. stav 1. Carinskog zakona, za koji su mu izrekli novčanu kaznu, koja je pravilno odmerena prema težini izvršenog prekršaja i stepenu prekršajne odgovornosti, uz ocenu svih okolnosti predviđenih članom 37. Zakona o prekršajima.

Sud nalazi da je pravilno kažnjenom uz izrečenu novčanu kaznu za izvršeni prekršaj izrečena zaštitna mera oduzimanja robe koja je predmet prekršaja, u smislu člana 385. stav 1. Carinskog zakona, čije je izricanje navedenom odredbom Zakona propisano kao obavezno. Takođe je pravilno shodno članu 385. stav 2. oduzeto putničko motorno vozilo, kao prevozno sredstvo koje je poslužilo za skrivanje robe, jer vrednost robe koja je vrednost prekršaja prelazi 1/3 vrednosti vozila utvrđene zapisnikom referenata prodaje carinarnice br. D-331/2

od 04.09.2006. godine.

Nalazeći da je u carinsko-prekršajnom postupku potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje na koje je pravilno primenjeno materijalno pravo i da nisu povređene odredbe Zakona o prekršajima i Carinskog zakona, Vrhovni sud Srbije je našao da je podneti zahtev neosnovan.

Sud je cenio navode iz zahteva, ali je našao da su oni dati paušalno, neargumentovano i da s obzirom na stanje u spisima ne dovode u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rešenja.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana. 277. stav 2. Zakona o prekršajima, o ovom zahtevu odlučio kao u dispozitivu presude

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 14.05.2009. godine, Up. 602/08

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Radojka Marinković, s.r Dragan Skoko, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SK